

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
21 Μαρτίου 1985 *

Στην υπόθεση 66/84,

Ferriere di Borgaro SpA, νομίμως εκπροσωπούμενη από τον Giulio Ferrero, με έδρα το Borgaro Torinese, παρισταμένη διά του Giuseppe Marchesini, δικηγόρου στο Corte suprema di Cassazione, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Ernest Arendt, 34, rue Philippe-II,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 200, rue de la Loi, Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενης από τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση και, επικουρικώς, την τροποποίηση της απόφασης της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 1984, περί επιβολής στην προσφεύγουσα προστίμου κατά την έννοια του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Κ. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: J. A. Rompe, βοηθός γραμματέας

**

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

** Μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 31ης Ιανουαρίου 1985.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα πραγματικά περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Μαρτίου 1984, η εταιρία Ferriere di Borgaro SpA, Borgaro Torinese, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 36, εδάφιο 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση και, επικουρικά, την τροποποίηση της απόφασης της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 1984, περί επιβολής προστίμου που επιβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ.
- 2 Η προσβαλλόμενη απόφαση ορίζει ότι « η υπέρβαση κατά 1 265 τόνους της ποσόστωσης παραγωγής για τα προϊόντα της κατηγορίας VI που ανακοινώθηκε στην επιχείρηση Borgaro για το πρώτο τρίμηνο του 1982, συνιστά παράβαση της απόφασης 1831/81/ΕΚΑΧ » (άρθρο 1) και ότι, για το λόγο αυτό, επιβάλλεται στην προσφεύγουσα πρόστιμο 71 857 ECU, δηλαδή 98 609 361 λιρών Ιταλίας (άρθρο 2).
- 3 Πρέπει να σημειωθεί ότι η απόφαση 1831/81 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1981, περί εισαγωγής συστήματος επιτηρήσεως και νέου συστήματος ποσοστώσεων της παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβος (ΕΕ L 180, σ. 1), κατέστησε περισσότερο εύκαμπτο το σύστημα των ποσοστώσεων παραγωγής χάλυβα το οποίο είχε αρχικά θεσπίσει η απόφαση 2794/80 της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 1980 (ΕΕ L 291, σ. 1), υπό την έννοια ότι το σύστημα των ποσοστώσεων εξακολούθησε να ισχύει μόνο για την παραγωγή ορισμένων κατηγοριών προϊόντων ελάσεως, με εξαίρεση την παραγωγή ακατέργαστου χάλυβα.
- 4 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η εταιρία Ferriere di Borgaro, παραγωγός ειδικών χαλύβων, όπως είναι τα πρίσματα κανονικού χάλυβα πλευράς κάτω των 50 mm, περιέλαβε, λόγω πλάνης, βάσει του συστήματος της απόφασης 2794/80, τα εν λόγω πρίσματα στη δήλωση για την ποσόστωσή της ακατέργαστου χάλυβα και όχι στη δήλωση για την ποσόστωσή της των προϊόντων ελάσεως. Το γεγονός αυτό είχε ως συνέπεια ότι βάσει του συστήματος της απόφασής 1831/81 της καθορίστηκε ποσόστωση παραγωγής εξελασμένων εμπορικών χαλύβων κατά πολύ μικρότερη σε σχέση με την προηγούμενη παραγωγή της. Σε ό,τι αφορά ειδικότερα το πρώτο τρίμηνο του 1982, που είναι η επίδικη στην παρούσα υπόθεση περίοδος, η ποσόστωση της παραγωγής και το μέρος της ποσόστωσης αυτής που μπορούσε να παραδοθεί μέσα στην κοινή αγορά ορίστηκε σε 1 185 και 1 169 τόνους αντίστοιχα.

- 5 Κρίνοντας τις ποσότητες αυτές ανεπαρκείς, η επιχείρηση, με επανειλημμένα τηλετυπήματα, στις 19, 22 και 28 Ιανουαρίου, καθώς και στις 22 και 31 Μαρτίου 1982, ζήτησε αύξηση των ποσοτήτων αυτών. Ωστόσο, μόλις με απόφαση της 19ης Απριλίου 1982 η Επιτροπή ικανοποίησε το αίτημα αυτό και αύξησε την ποσόστωση παραγωγής και το μέρος της ποσόστωσης αυτής που μπορούσε να παραδοθεί μέσα στην κοινή αγορά, σε 5 419 και 5 646 τόνους αντίστοιχα. Της τροποποίησης αυτής προηγήθηκε επιτόπια επαλήθευση των δηλώσεων της προσφεύγουσας, που πραγματοποιήσαν οι επιθεωρητές της Επιτροπής στις 27 Φεβρουαρίου 1982.
- 6 Δεδομένου, κατά συνέπεια, ότι ο ορθός καθορισμός των ποσοτήτων παραγωγής δεν έγινε παρά μετά την εκπνοή του εν λόγω τριμήνου η προσφεύγουσα είχε εν τω μεταξύ υπερβεί την ποσόστωσή της παραγωγής για το εν λόγω τρίμηνο κατά 1 265 τόνους, όπως διαπιστώνει η προσβαλλόμενη απόφαση. Ωστόσο, μείωσε κατόπιν την παραγωγή της κατά τέτοιο τρόπο ώστε να υπολείπεται κατά 788 τόνους από την ποσόστωσή της παραγωγής για το δεύτερο τρίμηνο του έτους.
- 7 Στο προοίμιο της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία επιβλήθηκε το πρόστιμο, η Επιτροπή εκκινεί από τη σκέψη « ότι η ποσόστωση παραγωγής του πρώτου τριμήνου του 1982 και το μέρος της ποσόστωσης αυτής που μπορεί να παραδοθεί μέσα στην κοινή αγορά καθορίστηκαν αρχικά από την Επιτροπή βάσει των παραγωγών και των ποσοτήτων αναφοράς που ανακριβώς είχε δηλώσει η επιχείρηση Borgaro — γεγονός που δικαιολογεί την επιβολή στην εν λόγω επιχείρηση των προστίμων και κυρώσεων που προβλέπει το άρθρο 47 της Συνθήκης ΕΚΑΧ — καθώς και ότι αυτή η ανακριβής δήλωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συμπτωματικό και μεμονωμένο γεγονός δεδομένου ότι, από τον Ιούλιο του 1981, η εν λόγω επιχείρηση δεν δηλώνει πλέον την παραγωγή της για τον καθορισμό της εισφοράς και δεν καταβάλλει πλέον την εισφορά, γεγονός που ώθησε την Επιτροπή, με απόφασή της της 3ης Ιουνίου 1983, να υποχρεώσει την επιχείρηση να καταβάλλει τα οφειλόμενα ποσά, κατ' εφαρμογή των διατάξεων περί εισφοράς ΕΚΑΧ ».
- 8 Ως προς το ύψος του προστίμου, στις αιτιολογικές σκέψεις αναφέρεται, καταρχάς, ότι σύμφωνα με το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ το πρόστιμο, κατ' ανώτατο όριο, μπορεί να είναι ίσο προς την αξία των ποσοτήτων που παρήχθησαν αντικανονικά. Διευκρινίζεται, κατόπιν, ότι δυνάμει του άρθρου 12 της προαναφερθείσας απόφασης 1831/81, το πρόστιμο ανέρχεται κατά κανόνα σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως και ότι μπορεί να φθάσει στο διπλάσιο του εν λόγω ποσού, αν η παραγωγή της επιχείρησης υπερβαίνει την ποσόστωσή της κατά 10 % ή περισσότερο ή αν έχει ήδη υπερβεί κατά τη διάρκεια ενός από τα προηγούμενα τρίμηνα την ή τις ποσοστώσεις της.
- 9 Στις αιτιολογικές σκέψεις αναφέρεται κατόπιν ότι για τις επιχειρήσεις που παρουσιάζουν αρνητικό ισολογισμό το πρόστιμο πρέπει να αυξάνει κατά 10 %, δηλαδή 82,5

ECU ανά τόνο υπερβάσεως, αν η επιχείρηση έχει ήδη υπερβεί κατά τη διάρκεια ενός από τα προηγούμενα τρίμηνα την ή τις ποσοστάσεις της ή αν οι υπερβάσεις ανέρχονται σε 10 % ή περισσότερο. Σχετικά με την παρούσα υπόθεση αναφέρεται ότι « λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης αβεβαιότητας, στην οποία περιέπεσε η επιχείρηση κατά τη διάρκεια του πρώτου τριμήνου του 1982 και της βουλήσεώς της να αντισταθμίσει την υπέρβαση του πρώτου τριμήνου και επομένως να διευθετήσει κατά ένα μέρος την κατάσταση, πρέπει να επιβληθεί, για το μέρος της υπέρβασης που αποτέλεσε το αντικείμενο της εν λόγω αντιστάθμισης, δηλαδή 788 τόνους, πρόστιμο ανερχόμενο σε 41,25 ECU ανά τόνο υπερβάσεως το οποίο αντιπροσωπεύει πρόστιμο το ποσό του οποίου ισούται με το μισό του ποσού του προστίμου που επιβάλλεται για τη μη αντισταθμισθείσα υπέρβαση των 477 τόνων ».

- 10 Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης, με την οποία επιβλήθηκε το πρόστιμο και, επικουρικά, μείωση του προστίμου. Προς το σκοπό αυτό προβάλλει δύο λόγους, κατάχρηση εξουσίας και προδήλως άδικο χαρακτήρα της απόφασης.

Επί του ζητήματος της κατάχρησης εξουσίας

- 11 Η Ferriere di Borgaro σε ό,τι αφορά την κατάχρηση εξουσίας που προβάλλει, αιτιάζεται την Επιτροπή ότι μέσω της απόφασεως που επέβαλε πρόστιμο λόγω υπερβάσεως ποσοστάσεως, επιδίωξε στην πραγματικότητα να επιβάλει κύρωση για παράβαση που αφορά την εισφορά και την υποχρέωση παροχής πληροφοριών. Αυτό προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης οι οποίες συνδέουν τις διαπιστώσεις που αναφέρονται στις ανακριβείς δηλώσεις των παραγωγών και των ποσοτήτων αναφοράς με εκείνες που αναφέρονται στο ότι η προσφεύγουσα δεν δήλωσε ούτε την παραγωγή της προκειμένου να καθοριστεί η εισφορά και δεν κατέβαλε πλέον την εισφορά.
- 12 Αντιθέτως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από τις εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις προκύπτει ακριβώς ότι οι παραβάσεις που αφορούν την εισφορά και την υποχρέωση παροχής πληροφοριών αποτέλεσαν αντικείμενο χωριστής αποφάσεως. Με το επίδικο απόσπασμα θέλησε απλώς να υπογραμμίσει ότι για την αρχική χορήγηση ανακριβών ποσοστάσεων την ευθύνη έφερε η ίδια η προσφεύγουσα, η οποία παρέλειψε να παράσχει ακριβή στοιχεία.
- 13 Όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα της προαναφερθείσας αιτιολογικής σκέψης, σκοπός της είναι να θεμελιώσει τη διαπίστωση ότι ο πεπλανημένος αρχικός καθορισμός της ποσόστωσης παραγωγής αποτελούσε άμεση συνέπεια της παράβασης εκ μέρους της προσφεύγουσας της υποχρέωσης της να δηλώσει την παραγωγή της. Η αναφορά στην απόφαση της 3ης Ιουνίου 1983, με την οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις για την παράβαση σχετικά με την εισφορά, αποδεικνύει ακριβώς ότι η παράβαση αυτή δεν αποτέλεσε αντικείμενο της προσβαλλόμενης ήδη απόφασης. Υπό τις περιστάσεις

αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επιδιώκει άλλο σκοπό από την επιβολή κυρώσεων για την υπέρβαση της εν λόγω ποσόστωσης.

- 14 Ο λόγος αυτός πρέπει συνεπώς να απορριφθεί.

Επί του ζητήματος του προδήλως αδίκου χαρακτήρα της απόφασης

- 15 Σε ό,τι αφορά, εξάλλου, το λόγο που αναφέρεται στο φερόμενο προδήλως άδικο χαρακτήρα της αποφάσεως η Ferriere di Borgaro ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη της τις ειδικές συνθήκες υπό τις οποίες έγινε η παράβαση της ποσόστωσης και, ιδίως, το γεγονός ότι η ευθύνη για την παράβαση αυτή πρέπει να καταλογιστεί στην Επιτροπή. Ως προς το σημείο αυτό, προβάλλει, καταρχάς, ότι δεν ήταν σαφές αν τα πρίσματα με πλευρά κάτω των 50 mm εμπίπτουν στο σύστημα της απόφασης 2794/80 και ότι, επιπλέον, οι επιθεωρητές της Επιτροπής δεν της επέστησαν την προσοχή στο γεγονός ότι είχε δηλώσει ανακριβώς τα εν λόγω προϊόντα. Υπογραμμίζει, επίσης, ότι τα κοινοτικά κείμενα δεν διευκρινίζουν σαφώς τις περιπτώσεις απαλλαγής από το σύστημα των ποσοτώσεων και ότι, λόγω του γεγονότος αυτού, δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει ότι είχε την υποχρέωση να δηλώνει την παραγωγή της. Τέλος, η προσφεύγουσα αιτιάται την Επιτροπή ότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη της το γεγονός ότι, παρά τις επανειλημμένες αιτήσεις της η διορθωτική απόφαση ελήφθη μόνο μετά τη λήξη του εν λόγω τριμήνου.
- 16 Αντιθέτως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η πρωταρχική ευθύνη για τη βαλλόμενη υπέρβαση βαρύνει την προσφεύγουσα, καθόσον η πεπλανημένη αρχική ποσόστωση που της χορηγήθηκε οφείλεται στις ανακριβείς δηλώσεις της σχετικά με τη φύση της παραγωγής της. Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί κατατάξεως των εν λόγω προϊόντων είναι σαφής. Η απόφαση 2794/80 παραπέμπει σχετικά στα ερωτηματολόγια Eurostat 2-13 και 2-11, τα οποία, με τη σειρά τους, παραπέμπουν στις Euroforms που διανέμονται στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις. Από τα κοινοτικά κείμενα προκύπτει, επίσης, σαφώς ότι η απαλλαγή από το σύστημα των ποσοτώσεων δεν μπορεί να έχει εφαρμογή στην περίπτωση της προσφεύγουσας. Τέλος, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα που αναφέρεται στην καθυστέρηση εκδόσεως της απόφασης, δεδομένου ότι η τρίμηνη προθεσμία μεταξύ της υποβολής της πρώτης αίτησης για διόρθωση και της έκδοσης της διορθωτικής απόφασης είναι εύλογη, αν ληφθεί, ιδίως, υπόψη ότι έπρεπε να προηγηθεί επιτόπια επιθεώρηση. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα διέθετε όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να υπολογίσει η ίδια την ποσόστωσή της, το βραδύτερο στις 22 Μαρτίου 1982, όπως αποδεικνύεται από το τηλετύπημα που απέστειλε την ίδια αυτή ημέρα και, εξάλλου, η απόφαση είχε ήδη λάβει υπόψη τις ελαφρυντικές περιστάσεις που είχαν σχέση με αυτήν τη φερόμενη καθυστέρηση.

- 17 Πρέπει να υπογραμμιστεί καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα είχε την υποχρέωση-γεγονός, εξάλλου, που η ίδια δεν αμφισβητεί-δυνάμει των διατάξεων της απόφασης 2794/80 να δηλώσει στην Επιτροπή την παραγωγή της χάλυβα καθορίζοντας το μέρος της εν λόγω παραγωγής που αναφέρεται στον ακατέργαστο χάλυβα, καθώς και εκείνο που αναφέρεται στα προϊόντα ελάσεως. Επομένως, αυτή φέρει την ευθύνη για τις συνέπειες της πλημμελούς δηλώσεως, είτε η πλημμέλεια αυτή αφορά την ποσότητα της συνολικής της παραγωγής είτε την κατανομή αυτής μεταξύ των διαφόρων ομάδων προϊόντων. Δεν μπορεί να απαλλαγεί από την ευθύνη αυτή επικαλούμενη το γεγονός ότι οι επιθεωρητές της Επιτροπής, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την επίβλεψη της τήρησης της κοινοτικής κανονιστικής ρύθμισης, δεν αντελήφθησαν από την αρχή την ανακρίβεια των δηλώσεών της.
- 18 Η ευθύνη της προσφεύγουσας για τις συνέπειες των ανακριβών της δηλώσεων δεν μπορεί, επίσης, να αποκλειστεί ή να μετριαστεί από το γεγονός, που επικαλέσθηκε η ίδια, ότι η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν καθιστά εμφανή με επαρκή σαφήνεια την κατάταξη των εν λόγω πρισμάτων. Όπως, πράγματι, προκύπτει από τα στοιχεία, τα οποία παρέσχε η Επιτροπή και τα οποία δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, η απόφαση 2794/80 παραπέμπει, δι' αναφοράς στα ερωτηματολόγια Eurostat 2-11 και 2-13, στις Euronorms, οι εν λόγω δε κανόνες, οι οποίοι είχαν διανεμηθεί στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, αναφέρουν ότι τα πρίσματα χάλυβος πλευράς κάτω των 50 mm εμπíπτουν στα προϊόντα ελάσεως κατά την έννοια των παραρτημάτων I και II/2 της απόφασης 2794/80 και όχι στον ακατέργαστο χάλυβα, κατά την έννοια του παραρτήματος II/1 αυτής.
- 19 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί, επίσης, να επικαλεστεί το γεγονός, το οποίο άλλωστε αμφισβητεί η Επιτροπή, ότι θα μπορούσε να θεωρήσει ότι δεν υπέκειτο στο σύστημα των ποσοτώσεων πριν από το πρώτο τρίμηνο του 1982. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, καθόσον η υποχρέωση παροχής πληροφοριών είναι ανεξάρτητη από την απαλλαγή. Πράγματι, το άρθρο 4 της απόφασης 1831/81, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1832/81, προβλέπει ρητώς ότι η απαλλαγή από το σύστημα των ποσοτώσεων ισχύει « με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων όσον αφορά την πληροφόρηση και τους ελέγχους οι οποίοι προβλέπονται από την παρούσα απόφαση ».
- 20 Αντιθέτως, ως προς επιχείρημα που αναφέρεται στην καθυστερημένη θέσπιση της απόφασης που διόρθωσε την ποσόστωση παραγωγής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, καίτοι την ευθύνη για την ανωμαλία της αρχικής χορήγησης της εν λόγω ποσόστωσης φέρει η προσφεύγουσα, όπως διαπιστώθηκε πιο πάνω, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να απαλλάξει την Επιτροπή από την υποχρέωση να διορθώσει το ταχύτερο δυνατό την ποσόστωση, μόλις την ειδοποίησε η προσφεύγουσα για το λάθος και όταν επιβεβαίωσαν οι αναγκαίοι έλεγχοι την ύπαρξη ανωμαλίας. Στην παρούσα υπόθεση, η πρώτη αίτηση διορθώσεως υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 19 Ιανουαρίου 1982 και οι επιθεωρητές της Επιτροπής πραγματοποίησαν επιτόπιους ελέγχους στις 27 Φεβρουα-

ρίου 1982. Παρά ταύτα, η διορθωτική απόφαση εκδόθηκε στις 19 Απριλίου 1982, δηλαδή μετά τη λήξη του εν λόγω τριμήνου, τρεις μήνες μετά την υποβολή της πρώτης αίτησης διορθώσεως και δύο περίπου μήνες μετά τον επιτόπιο έλεγχο.

- 21 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή παρέλειψε να διορθώσει εγκαίρως την πεπλανημένη της απόφαση, γεγονός που δεν επέτρεψε στην προσφεύγουσα να προγραμματίσει σωστά την παραγωγή της προκειμένου να αποφύγει υπέρβαση της ποσόστωσης που της είχε καθοριστεί για το εν λόγω τρίμηνο. Και αν ακόμα γίνει δεκτή η άποψη της Επιτροπής, ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να υπολογίσει μόνη της την ποσόστωσή της, το βραδύτερο κατά το μήνα Μάρτιο του 1982, παραμένει το γεγονός ότι το καθού η προσφυγή όργανο δεν της παρέσχε σχετικά καμία χρήσιμη ένδειξη καθόσον η δικογραφία δεν περιέχει κανένα στοιχείο, από το οποίο να συνάγεται ότι οι υπηρεσίες του κατέστησαν γνωστό στην προσφεύγουσα, πριν από την κοινοποίηση της διορθωτικής απόφασης, ποια ήταν η οριστική ποσόστωση που έπρεπε να αναμένει.
- 22 Καίτοι οι περιστάσεις αυτές δεν αρκούν προκειμένου να άρουν από τη διαπραχθείσα υπέρβαση το χαρακτήρα της παραβίασεως κοινοτικής κανονιστικής ρύθμισης και δεν μπορούν, επομένως, να δικαιολογήσουν την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, δικαιολογούν, ωστόσο, μείωση του προστίμου.
- 23 Όπως, πράγματι, προκύπτει από το άρθρο 12 της απόφασης 1831/81, το πρόστιμο καθορίζεται σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως, εκτός από ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως ιδίως η υπέρβαση κατά 10 % ή περισσότερο, που δικαιολογούν απόκλιση από τον συντελεστή-κανόνα. Καίτοι στην παρούσα υπόθεση η πραγματοποιηθείσα υπέρβαση ήταν πράγματι μεγαλύτερη από 10 % της ποσόστωσης που είχε χορηγηθεί, πρέπει, ωστόσο, να ληφθεί υπόψη η αβεβαιότητα, στην οποία περιήλθε η επιχείρηση κατά το εν λόγω τρίμηνο, λόγω της καθυστερημένης έκδοσης από την Επιτροπή της διορθωτικής της απόφασης καθώς και της σημαντικής μείωσης της παραγωγής που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια του επόμενου τριμήνου. Ενόψει αυτών των στοιχείων παρίσταται καταρχήν ορθό να υπολογιστεί το πρόστιμο βάσει του συντελεστή-κανόνα, χωρίς προσαύξηση, δηλαδή των 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως.
- 24 Ωστόσο, επειδή η προσφεύγουσα με τη μείωση της παραγωγής της κατά το επόμενο τρίμηνο αντιστάθμισε τη διαπραχθείσα υπέρβαση της ποσοστώσεως, πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων της παρούσας υπόθεσης που άφησαν την προσφεύγουσα, επί μια παρατεταμένη περίοδο, σε αβεβαιότητα ως προς την ποσόστωσή της, να εφαρμοστεί, σε ό,τι αφορά το μέρος της υπέρβασης, που αντισταθμίστηκε, δηλαδή για τους 788 τόνους, συντελεστής ίσος προς το ένα τρίτο του συντελεστή-κανόνα, δηλαδή 25 ECU ανά τόνο υπερβάσεως.
- 25 Για όλους αυτούς τους λόγους, το επιβληθέν πρόστιμο πρέπει να μειωθεί σε $477 \times 75 \text{ ECU} + 788 \times 25 \text{ ECU} = 55\,475 \text{ ECU}$ (76 128 342 λίρες Ιταλίας), να απορριφθεί δε η προσφυγή κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 26 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Ωστόσο, δυνάμει της παραγράφου 3 του εν λόγω άρθρου, το Δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει τα έξοδα ολικώς ή μερικώς σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.
- 27 Δεδομένου ότι τόσο η προσφεύγουσα όσο και η Επιτροπή ηττήθηκαν μερικώς, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Μειώνει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα σε 55 475 ECU (76 128 342 λίρες Ιταλίας).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Κακούρης

Everling

Galmot

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Μαρτίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Αντί του καλυομένου προέδρου του τρίτου τμήματος

A. J. Mackenzie Stuart

πρόεδρος